

عنوان مقاله:

تحلیل و ارزیابی معماری جمعی بر مبنای شاخصه های احساس جمعی

محل انتشار:

هویت شهر، دوره 4، شماره 7 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حامد کامل نیا - استادیار و عضو هیئت علمی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه فردوسی مشهد

سیدغلامرضا اسلامی - استادیار دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

پیروز حناچی - دانشیار دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

استفاده از مشارکت کاربران در فرآیند طراحی با وجود توجه و مطالعات مختلف نتوانسته است نتایج چندانی را در عرصه کاربرد به همراه داشته باشد. یکی از دلایل اصلی ناکارآمدی استفاده از روش های مشارکتی در معماری، عدم تحلیل و ارزیابی مناسب نمونه های کاربردی رویکردهای مشارکتی در معماری است. شاخصه های احساس جمعی از نمونه های شاخصه های سنجشی هستند که می توان با بررسی و تحلیل آن ها میزان مشارکت پذیری کاربران و تاثیر آنها را در یکفرآیند طراحی مشارکتی تا حدودی سنجید. در پروژه های مشارکتی صورت گرفته در شهر دوستار کودک- بم که استفاده از روش های مشارکتی در طراحی مورد نظر بوده، نتایج حاصل از بررسی شاخصه های احساس جمعی نشان دهنده همبستگی میان این فاکتورها و میزان مشارکت کاربران در طراحی است اما با وجود این عدم استفاده از روش ها و سطوح مشارکتی مناسب برای مشارکت کنندگان، موجب شده تا عملاً نتایج قابل قبولی در این بخش بوجود نیاید.

کلمات کلیدی:

معماری جمعی، شاخصه های احساس جمعی، شهر دوستار کودک بم، مشارکت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1004545>

